

საქართველოს ადვოკატთა ასოციაციის ეთიკის კომისიის გადაწყვეტილების N054/11 მიმოხილვა¹

ფაქტები:

(მ.დ-მ) (შემდგომში ადვოკატმა) გააფორმა (ნ.ჯ-თან) (შემდგომში კლიენტთან) ხელშეკრულება, რის საფუძველზეც ადვოკატი იცავდა კლიენტის ინტერესებს 2010 წლის 6 აგვისტოდან სამოქალაქო და ადმინისტრაციულ საქმეებზე, ასევე სააღსრულებო წარმოებისას. ადვოკატმა 2011 წლის 31 მაისს კლიენტის მოწინააღმდეგე მხარესთან გააფორმა მორიგების აქტი, მორიგების აქტის პირობის თანახმად 2011 წლის 6 ივნისს სააღსრულებო ბიუროდან გამოიხმო სააღსრულებო ფურცელი და სანაცვლოდ კლიენტის მოწინააღმდეგე მხარე ზ. ჯ.-ისაგან 2 ივნისს ხელზე მიიღო 10 000 აშშ დოლარი კლიენტისთვის გადასაცემად. ადვოკატმა თანხა არ ჩარიცხა კლიენტის საბანკო ანგარიშზე და მოგვიანებით, როდესაც კლიენტმა პრეტენზია გამოთქვა მასთან შეუთანხმებელი გადაწყვეტილების გამო, ადვოკატმა კლიენტთან შეთანხმების გარეშე დაუბრუნა აღნიშნული თანხა ზ. ჯ.-ს. ადვოკატმა მ. დ.-მ ისე დადო მორიგების აქტი მოწინააღმდეგე მხარესთან, რომ მორიგების კონკრეტული პირობები მორიგების ხელმოწერამდე არ გააცნო თავის კლიენტს, მორიგება კი ისე აღასრულა, რომ ხელმოწერილი ტექსტი წინასწარ არ წააკითხა კლიენტს და მისი პირობები არ იყო მოწონებული მის მიერ. კლიენტი ზოგადად თანახმა იყო მორიგებოდა მოწინააღმდეგე მხარეს, მაგრამ წინააღმდეგი იყო სადავო წილების ზ. ჯ.-ის სახელზე აღრიცხვისა, სანამ არ მოხდებოდა მის მიერ სასამართლოს გადაწყვეტილებით დაკისრებული თანხის გადახდა. ადვოკატის მიერ სააღსრულებო ფურცლის გამოტანის შედეგად მოწინააღმდეგე მხარის მიმართ მორიგება სრულად შესრულდა, ხოლო განმცხადებლის მიმართ მორიგება მხოლოდ ნაწილობრივ შესრულდა, რამაც მნიშვნელოვანი ზიანი მიაყენა ნ. ჯ.-ის ინტერესებს. კლიენტმა გაუუქმა ადვოკატს რწმუნებულება 2011 წლის 6 ივნისს.

პროცესუალური ისტორია:

ეთიკის კომისიას საჩივრით მომართა კლიენტმა და მოითხოვა ადვოკატის მიმართ დისციპლინური პასუხისმგებლობის დაკისრება. ეთიკის კომისიამ ადვოკატის მიმართ დევნა დაიწყო შემდეგი მუხლების სავარაუდო დარღვევის საფუძველზე: ადვოკატთა შესახებ საქართველოს კანონის 6.2 მუხლი, ადვოკატთა პროფესიული ეთიკის კოდექსის 3, 5 და 8.5 მუხლები.

სამართლებრივი შეფასება:

ადვოკატმა უნდა იმოქმედოს კლიენტის ინტერესებიდან გამომდინარე და არ მიიღოს გადაწყვეტილება, რომელიც შესაძლოა ეწინააღმდეგებოდეს კლიენტის ინტერესებს. „ადვოკატის მიერ საქმის წარმოებისას კლიენტი უნდა იღებდეს მის საქმესთან დაკავშირებით არსებით გადაწყვეტილებებს..., ხოლო ადვოკატი უნდა იყოს მისი მრჩეველი და წარმომადგენელი.ადვოკატის მიერ კლიენტისათვის მიცემული რჩევა და განხორციელებული წარმომადგენლობა შესაბამისობაში უნდა იყოს კლიენტის ინტერესებთან და მიზნად უნდა ისახავდეს კლიენტის ინტერესების დაცვას. კლიენტის ინტერესებისათვის მნიშვნელოვანი გადაწყვეტილებების მიღება ადვოკატის მიერ უნდა განხორციელდეს კლიენტთან შეთანხმებით და არა ადვოკატის მიერ ერთპიროვნულად“.

კლიენტის მიერ ადვოკატისათვის რწმუნებულებით უფლებამოსილების მინიჭების მიუხედავად, ადვოკატი ვალდებულია კლიენტთან შეთანხმდეს საქმის წარმოებისას მის მიერ

¹ <https://gba.ge/pdf/5c4722ed9b6ef.pdf/5c4722ed9b6ef.pdf>

განსახორციელებელი მოქმედებები. „ადვოკატისა და კლიენტის ურთიერთობა უნდა იყოს კლიენტზე ორიენტირებული, რაც გულისხმობს, რომ ადვოკატმა და კლიენტმა თანაბრად უნდა გაინაწილონ გადაწყვეტილების მიღების პასუხისმგებლობა და თანაბრად უნდა იყვნენ ჩართულნი კლიენტის საქმესთან დაკავშირებით ნებისმიერი გადაწყვეტილების მიღებაში. ყველა სახის გადაწყვეტილება, რომელმაც შესაძლოა მოახდინოს ან არ მოახდინოს კლიენტის ინტერესებზე ზეგავლენა, უნდა იქნას მოწონებული კლიენტის მიერ.“ თბილისის სააღსრულებო ბიუროდან სააღსრულებო ფურცლის გამოტანა ფასდება, როგორც კლიენტის ინტერესების საწინააღმდეგო ქმედება, რადგან აღნიშნული არ იყო კლიენტთან შეთანხმებული და მის მიერ მოწონებული.

კლიენტისათვის გარანტიის მიცემის აკრძალვის პრინციპიდან გამომდინარე ადვოკატის მიერ საქმის 100 %-იანი წარმატებით დასრულების შეპირება განსხვავდება აღნიშნული შედეგის მიღწევის მიზნით კვალიფიციური სამართლებრივი მომსახურების გაწევის შეპირებისაგან. საქმეზე გარანტიის მიცემა კლიენტისთვის, იქნება ეს სასამართლო პროცესი თუ ადმინისტრაციული საქმისწარმოება, მაშინ როდესაც ადვოკატის მიერ დაპირებული პირობები არ სრულდება, იწვევს ნდობის დაკარგვას ადვოკატთა პროფესიისადმი და, დამატებით, მართლმსაჯულების სისტემის დისკრედიტაციას.

ეთიკის კომისიამ კლიენტის მიერ მინდობილი ქონების აღრიცხვისა და დამოუკიდებლად შენახვის ვალდებულება ფართოდ განმარტა და დაადგინა, რომ იგი მოიცავს მესამე პირის მიერ ადვოკატისათვის კლიენტისათვის გადასაცემი თანხის საკუთარი ფულადი სახსრების ან ქონებისაგან დამოუკიდებლად შენახვისა, მისი კეთილსინდისიერად მართვის და კლიენტისთვის დაბრუნების ვალდებულებასაც.

ადვოკატს არცერთ შემთხვევაში არ ჰქონდა უფლებამოსილება, კლიენტის კუთვნილი თანხა, კლიენტის თანხმობის გარეშე, გადაეცა მოწინააღმდეგე მხარისთვის, მით უმეტეს იმ პირობებში, როდესაც კლიენტს მორიგების აქტი სრულად შესრულებული ჰქონდა. ამ მოქმედებით, ადვოკატმა, გარდა იმისა, რომ დაარღვია ეთიკის კოდექსი, კლიენტს მიაყენა მნიშვნელოვანი მატერიალური ზარალი.

დასკვნა:

ეთიკის კომისიამ ადვოკატის მხრიდან დარღვეულად მიიჩნია ადვოკატთა შესახებ საქართველოს კანონის 6.2 მუხლი, ადვოკატთა პროფესიული ეთიკის კოდექსის მე-8.3, 8.5, 8.13 მუხლები და დისციპლინური პასუხისმგებლობის ფორმად განსაზღვრა საადვოკატო საქმიანობის უფლების ჩამორთმევა 6 (ექვსი) თვის ვადით. გადაწყვეტილება გასაჩივრდა და უცვლელი დარჩა საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სადისციპლინო პალატის მიერ.